

— Po siódme, Sąd błędnie uznał spółkę Schindler Holding za współodpowiedzialną. W tym względzie zastosowane zasady dotyczące współodpowiedzialności spółki dominującej wkraczają w sferę kompetencji państw członkowskich. Ponadto Sąd wykroczył poza zakres orzecznictwa Trybunału oraz naruszył zasadę domniemania niewinności (art. 48 ust. 1 karty i art. 6 ust. 2 EKPC).

— Po ósme, Sąd naruszył prawo, uznając, że górne granice określone w art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003 nie zostały przekroczone.

— Po dziewiąte, naruszono przez to również prawo własności Schindler Holding, gdyż nałożenie grzywien wywiera taki sam skutek jak wywłaszczenie (art. 17 ust. 2 karty, art. 1 pierwszego protokołu dodatkowego do EKPC).

— Po dziesiąte, Sąd niesłusznie uznał, że przyjęte przez Komisję zbyt wysokie kwoty podstawowe są uzasadnione.

— Po jedenaste, Sąd niesłusznie poparł nieuwzględnienie przez Komisję jako okoliczności łagodzących pewnych okoliczności szczególnych. W tym względzie Sąd nie wziął w szczególności pod uwagę dobrowolnego zakończenia działalności kartelu w Niemczech ani podjętych środków naprawczych.

— Po dwunaste, Sąd uznał za uzasadnione zastosowanie przez Komisję zbyt niskich obniżek przyznanych na podstawie obwieszczenia w sprawie współpracy bądź niesłuszną odmowę przyznania takich obniżek. W tym względzie Sąd nie uwzględnił współpracy podjętej przez wnoszące odwołanie. Sąd nie wziął także pod uwagę faktu, że Komisja błędnie zastosowała zbyt niskie obniżki grzywien z tytułu współpracy wykraczającej poza ramy obwieszczenia w sprawie współpracy.

— Po trzynaste, Sąd naruszył zasadę proporcjonalności, uznając, że wysokość grzywien była jeszcze dopuszczalna.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 30 września 2011 r. — Vivaio dei Molini Azienda Agricola Porro Savoldi ss przeciwko Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture

(Sprawa C-502/11)

(2011/C 347/30)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vivaio dei Molini Azienda Agricola Porro Savoldi ss

Strona pozwana: Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture

Pytania prejudycjalne

1) Czy prawo wspólnotowe, a w szczególności art. 6 dyrektywy 93/37/EWG⁽¹⁾ (następnie art. 4 dyrektywy 2004/18/WE⁽²⁾) sprzeciwia się zasadniczo obowiązywaniu przepisu prawa krajowego (takiego jak art. 10 ust. 1 lit. a) ustawy nr 109 z 1994 r. — następnie art. 34 ust. 1 lit. a) dekretu ustawodawczego nr 163 z 2006 r.), który ogranicza możliwość udziału w procedurach udzielania zamówień publicznych wyłącznie do spółek prowadzących działalność handlową, wykluczając tym samym niektórych przedsiębiorców (takich jak spółki cywilne), którzy nie wykonują zazwyczaj i w przeważającym stopniu takiego rodzaju działalności; a zatem, czy zakaz ten jest racjonalny i niedyskryminujący w świetle szczególnych przepisów dotyczących spółek cywilnych oraz ich szczególnego reżimu majątkowego.

Jeżeli na pierwsze pytanie zostanie udzielona odpowiedź przecząca, Trybunałowi Sprawiedliwości przedkłada się następujące pytanie:

2) Czy prawo wspólnotowe, a w szczególności art. 6 dyrektywy 93/37/EWG (następnie art. 4 dyrektywy 2004/18/WE) oraz zasada swobody wyboru formy prawnej podmiotów dopuszczonych do udziału w przetargach umożliwia ustawodawcy krajowemu ograniczenie zdolności prawnej przedsiębiorcy (czyli wykonawcy zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie 2004/18/WE) z uwagi na szczególne przepisy krajowe dotyczące takiego przedsiębiorcy, wykluczając go tym samym z udziału w przetargach publicznych, a zatem, czy takie ograniczenie stanowi naruszenie zasady racjonalności i niedyskryminacji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu, Dz.U. 2003, L 1, s. 1.

⁽¹⁾ Dz.U. L 199, s. 54.

⁽²⁾ Dz.U. L 134, s. 114.